

volilnega reda, pri tem pa ne le vse obstoječe krivičnosti ohraniti, temveč s pomnoženjem nemškonalnih mandatov nad vlado nemške nacionalne stranke v deželni zboru za nepregledno dobo let še utrditi, uvidijo slovenski deželni poslanci, da nikakor ne kaže, da bi s svojo navzočnostjo pomagali do zakonite veljave takemu zakonodajskemu nestvoru.»

Pouk v kmetijstvu na učiteljskih. V goriškem deželni zboru je predlagal slovenski poslanec, naj se na moškem učiteljskem v Gorici ustanovi mesto učitelja za kmetijski pouk ter da se uvede pouk v kmetijstvu v nadaljevalnih razredih ljudske šole. Kakor se vidi, silijo povsod kmetijske razmera, da se sedanji pouk v ljudskih šol tako preustroji, da dobe kmetijski otroci že v šoli nekoliko stanovske izobrazbe.

Proslava zmage Poljakov nad nemškimi vitezi pri Grunwaldu l. 1410. se vrši prek in prek po vsej Galiciji v zlic vsem poskusom, da bi isto zožili in utesnili. Vsi poljski listi so polni poročil o teh slavnostih. Ta vseobča soudeležba naroda daje nam zanesljivo merilo, kako resnično, kako globoko je ogorčenje v vsem narodu poljskem, radi nesrečnega nastopa cesarja Viljema v Marienburgu. Nekateri listi so bili zaplenjeni, ker so malce preživno dajali izraza mišljenju naroda. Iz člankov in zgodovinskih spominov, ki jih prinašajo zlasti opozicijski listi, je znamenita izlazi izjava »Gazete Narodowe« do naroda ruskega. Kakor so — pravi — Rusi pri Grunwaldu stali v isti vrsti s Poljaki, naj vztrajajo poleg Poljakov do onega dne, ko ti poslednji zapoje zahvalno pesem, da je nemški upliv med njimi premagan.

Krščansko-socijalni shod na Velehradu. Na grobu slovanskega apostola sv. Metoda so se sešli pretekle dni naši češki bratje iz Morave in Šlezije, da se posvetujejo, kako uravnati naše javno življenje na podlagi tistih večnih temeljev, katere sta pred več kot tisoč leti zastavila sveta brata razvoju vseh slovanskih rodov. Shod je bil sijajen pojav krščanskega mišljenja moravskih Čehov. Vršil se je v nedeljo in ponedeljek, dne 20. in 21. julija. V nedeljo popoldne ob polu šesti uri se je pričel z molitvijo k sv. Duhu v cerkvi velegrajski, zaključil pa se je v ponedeljek. Zborovanje je bilo v prostorni grajski dvorani. Program je obsegal sledeče točke: Poročilo deželnega izvrševalnega odbora o organizacijski delavnosti ljudskih slojev na Moravi in v Šleziji. Reforma davkov. Nakupne zadruge za male trgovce (posameznike in društva). Dolžnosti organizacije napram produktivnim krščanskim društvom. Volitev izvrševalnega odbora. Slučajni nasveti.

Ob italijanski meji. Italija je zadnji čas mnogo storila, da so se njeni častniki

nečno odtrgal . . . Bumst! . . . Sakramiš . . . Sedaj je pa dobil Tonč tako med rebra, da se mu je zdelo, kot bi ga udaril vol . . . In v tem se je začel polagoma probujati iz spanja. No ti moj ljubi prijatelj, kak red pa je tukaj?! . . . Bliskavo hitro je pogledal krog sebe . . . Saj ni pri »stari pošti«! . . . Kje pa je Neblažnikov Miha? . . . To je pa že preveč!? Ali ga ni ravno prej pretepal z metlo, da se mu je kar bliščalo pred očmi?! . . . Tonč, saj si odšel od »stare pošte«! Kedo se naj vsega spominja?! Aha! Pa je vendarle odtrgal Mihetu čop! . . . Pa saj to ni res; to je kos kravjega repa!! . . . In vendar me je pretepal Miha z metlo! . . . Sedaj se je Tonču popolnoma zjasnilo . . . Toraj šeka me je otepala z repom?! . . . O le čakaj ti hudir kravji, jaz te pa bom tudi otepal, pa — »Tonč, koga boš otepal«, se je zaslišal glas gospodarja, in ubogemu Tonču je kar sapa zaprlo. Gospodar pa ga je pograbil za rame, in ga vrgel na dvorišče, češ, naj si tam ohladi »korajžo«, živino pa pri miru pusti. Kaj je rekel gospodar za otrgani kos repa, ko je opazil, mi ni znano, ker sem jo prej odzvilgal.

seznanili s podrobnostimi ob avstrijski meji in poučili tudi natančno lego in razmere ondotnega sveta. Sedaj so se tudi Avstriji odprle oči in tudi ona je sedaj odredila, da bi prav nič ne bilo napačno, ako tudi avstrijski vojaki malo pobližje spoznajo laško mejo. Iz Pontafle se poroča, da imate že dve kompaniji avstrijskih lovcev vaje v ta namen ob laški meji. Je pač zanimivo to laško-avstrijsko »prijateljstvo«!

Turčija in Crnogora. Na črnogorsko-turški meji se dogajajo v zadnjem času krvavi izgredi navidezno v posestnih rečeh tamošnjih kmetov, ki pa imajo v sebi zares političen pomen. Pri Veliki vasi na Mokri planini so nedavno streljali Albanci in turški vojaki na Črnogorce in sta pri tem dva obležala mrtva, več pa je ranjenih. Nevarnost resnih spopadov je tem večja, ker se pri Plavi in Rugavi zbira tursko vojaštvo in albanske čete v večjem številu. — Črnogorski poslanik v Carigradu se je vsled teh dogodkov pri turški vladi pritožil ter zapretel, ako Turčija ne da takoj napraviti miru, da bodo Črnogorci jeli vračati milo za drago.

Dopisi.

Ptuj. (Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj) sklenilo je pri zadnji odborovi seji, da se priredi letošnji veliki pevski koncert v nedeljo, dne 7. septembra na Ptuj. Da se izognemo nesporazumljenju glede določenih pesmi za koncert, objavimo danes še enkrat pesmi, ki se bodo pele: H. Volarič »Grajska hči«, mešan zbor s tenor, mezosopran in alt solom; H. Volarič »Slovenskim mladenkam« za ženske glasove in s spremljevanjem orkestra. Moška zbor pojeta se iz »Mohorjeve« pesmarice II. zvezek; Ant. Hajdrih »Jadransko morje«; »Slovenski svet, ti si krasan!« H. Volarič. Raznim pevskim društvom oziroma pevcem in pevkam prepusti se za tekmovanje en mešan in en moški zbor ter se bo poklonila za najbolje popevano in prednašano pesem častna društvena diploma. V to svrhu se posebno opozarjajo posamezna pevka društva, da se mnogobrojno blagovolijo vdeležiti tekmovanja ter se ob enem prosijo, da blagohotno naznanijo vsaj do 1. septembra t. l. podpisnemu odboru pesem, katero so si izbrali za tekmovanje; kajti ta točka je letos še prvokrat na dnevnem redu.

Častite gg. poverjenike posebno letos prosimo, da delujejo v svojem kraju vstrajno in požrtvovalno v prid našega velevažnega društva, da mu pridobijo mnogo novih udov, posebno pa dobro izurjenih pevk in pevcev, ki se nameravajo v resnici vdeležiti letošnjega koncerta. Nabiralne pole pa naj blagovolijo poslati z nabranimi doneski najpozneje do 1. septembra, da zamoremo pravočasno račune skleniti, da sploh zamoremo pri velikem zboru natanko poročati o društvenem gmotnem stanju.

Letos bo po večletnem odmoru potrebno dobro izvežbanih pevk in pevcev, da se postavimo posebno štajerski slovenski pevci na lastne noge in ravno pri tej priliki pokažemo, kaj zamoremo z lastnimi močmi na glasbenem polju.

Z uljudno prošnjo pa se obračamo k sodelovanju na sosedne pevske zборе izven Štajerske.

Sploh bo za društvo kakor za posamezne pevke in pevce najčastnejše, ako bomo dosegli tudi letos takšen uspeh, ki se bo smel prištevati med najsijajnejše uspehe, s katerimi se že ponaša to društvo.

Še enkrat ponavljamo svojo uljudno prošnjo do častitih gg. poverjenikov kakor tudi do častitih pevk in pevcev, da delujejo kolikor je v njih močeh in tako omogočijo sijajni izid letošnjega pevskega koncerta.

Za odbor »Slov. pevsk. društva«
Kajnih Val., tajnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. V nedeljo, dne 27. t. m. zboruje ob 3. uri popoldne katoliško politično društvo v Konjicah. Gospod Anton Korošec iz Maribora bo govoril o političnem položaju na Spodnjem Štajerskem, g. revizor Ivan Rožman iz Gradca pa o našem združnistvu. Udeležite se shoda v obilnem številu!

Družbe sv. Cirila in Metoda XVII. redna velika skupščina bode letos v četrtek, dne 7. avgusta 1902 v Ilirski Bistrici. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. — Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik: Luka Sveteč.

Srebrnico ali petindvajsetletnico duhovništva so dne 22. julija obhajali gospodje: Majcen, profesor v Ptuj, Očgerl, župnik pri Sv. Andražu v Slov. gor., Pernat, župnik v Dobovi pri Brežicah, Slavič, župnik pri Sv. Antonu na Pohorju.

Poročil se je dne 16. t. m. g. Anton Cvenkl, trgovec v Sevnici, z gospodično Valerijo Zanier, hčerko blage narodne rodbine gosp. Norbert Zaniera v Št. Pavlu v Savinjski dolini. Čestitamo!

Iz šole. Že od aprila nenamena službo tretjega učitelja v Zrečah je dne 21. julija prevzela letos izšolana gospica Košel.

Nevihte. Od Sv. Štefana nam pišejo: Mesec julij je letos strahovit po groznih nevihtah. Dne 19. je bil silovit vihar z nalivom deža in točo, ki je napravil mnogo škode na žitnem polju in v vinskih gorah. Strela je vdarila zaporedoma dvakrat v zvonik podružnice sv. Ane na Babnigori, pa je po strelododu, kojega je nekoliko poškodovala, srečno odletela v zemljo. Zopet je vdarila v hišno poslopje posestnika Matije Pušnik, ko je ravno vsa družina klečala v hiši pri molitvi. Hiša in svinjak sta do tal pogorela. Posestnik je bil za malo svoto zavarovan. Isti čas se je videl v sosesčini na Tinski gori tudi ogenj. — Iz Galicije pri Celju: V petek, dne 11. t. mes. je bil pri nas velik vihar, da je drvelje lomil. Zraven je deževalo kot bi iz skafa lilo. Dne 17. jul. je bil zopet vihar, padala je tudi toča, pa škode ni naredila. Sadje je tu pa tam polno, drugod pa zopet prazno. Tudi vina ne bo toliko kot se je v začetku kazalo. — Sv. Ema pri Pristavi. Mi, Šent Emčani, Sodnavasčani in Vonarčani smo že navajeni povodnji kakor berač glada, ker skoro vsaki mesec nam poplavi Mestinja naše njive in travnike. A take povodnji, kakoršna je bila dne 19. in 20. julija, že dolgo ne pomnimo. Pol metra globoka voda je drla čez naše njive in uničila skoro polovico pridelkov. — Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je udarila strela 16. t. mes. v gospodarsko poslopje posestnika Klobasa ter je isto upepelila. Trudu požarnih bramb iz Sv. Lenarta in od Sv. Trojice se je posrečilo omejiti ogenj. — V Oplotnici pri Konjicah je užgala strela dne 16. julija hišo posestnika Mihaela Puh, ki je popolnoma pogorela. — Tudi iz Gornjega Štajerja se poroča, da je na mnogih krajih strela užgala poslopja in brzojavne naprave.

Samomor. Obesila se je 16. t. m. v gozdu pri Lembahu dekla Marija Šuster. Najbrž je to storila v blaznosti.

Utopil se je v četrtek 17. julija pri Sv. Barbari nad Mariborom orožnik Gnus. Rojen je v Podsredi in je še le pred kratkim prestavljen k Sv. Barbari. Pred dvema letoma je na istem mestu utonil tudi neki orožnik.

Roparski napad. Iz Sv. Bollenka pri Središču nam pišejo: Dne 18. t. m. je neki hudobnež velike in močne postave, s sekuro v roki, v Mladolesu, župnije Središče, napadel Filipa Simoniča, poštnega pota, ki je nesel pošto iz Središča k Sv. Bollenku.